

Til lovforslag nr. L 91. Betænkning afgivet af Miljø- og Planlægningsudvalget den 8. december 1999

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord

(Påbudsadgang vedrørende undersøgelser)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til miljø- og energiministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljø- og energiministeren og dennes svar herpå er optrykt som bilag til betænkningen.

Udvalget anmoder om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling efter 2. behandling.

Herefter indstiller et *flertal* (udvalget med undtagelse af Enhedslistens medlem) forslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for flertallet (Venstres, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget) beklager, at ministeren ikke har ønsket at skabe en større retssikkerhed i forbindelse med lovændringen.

Miljø- og energiministeren har i svar på spørgsmål 7 udtrykkeligt tilkendegivet, at der ikke i Højesterets dom af 28. juni 1999 er taget stilling til, om miljøbeskyttelseslovens § 72 kan anvendes på en forurening, der er ophørt efter den 1. januar 1992. Men ministeren har ikke i svaret på spørgsmål 9 ønsket at oplyse noget om den tvivl, der har været om fortolkningen af dommen. Af svaret på spørgsmål 10 fremgår det, at der ikke med ændringen af § 40 tilsigtes nogen tilbagevirkende kraft. Såfremt Højesteret ved en senere dom måtte nå frem til, at § 72 ikke kan anvendes

på ophørte forureninger, lover ministeren at »fremføre ændringsforslag, således at jordforureningslovens § 40 fremover bringes i overensstemmelse med den eventuelle Højesteretsdom«. Ministerens svar betyder hermed, at hvis det viser sig, at Kammeradvokatens udlægning af højesteretsdommen ikke holder, vil der frem til vedtagelsen af en ændring af § 40 være gennemført lovgivning med tilbagevirkende kraft. Mindretallet er af retssikkerhedsmæssige årsager ikke trykke ved denne tilkendegivelse, fordi vedtagelsen af ændringen dermed vil betyde, at Folketinget lovgiver uden viden og stillingtagen til en bestemmelses tilbagevirkende kraft.

Et *mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Enhedslisten kan ikke støtte dette lovforslag, der reelt friholder en lang række industriforureninger fra at blive omfattet af jordforureningsloven, som i forvejen er alt for vag efter mindretallets mening. I stedet for at tilrette loven efter Højesterets tolkning heraf burde regeringen have lappet hullerne i lovgivningen, hvilket ville kunne sikre, at der ikke er retlige problemer ved at kræve undersøgelser af forureninger, der er mere end 8 år gamle. Et folketingsflertal cementerer nu i stedet, at fortidens synder også skal være fremtidens problemer, og kommende generationer vil tage sig til hovedet over, hvor tåbeligt man dog førte miljøpolitik i 1999.